

Borgfruen og forbandelsen

der går tilbage til den tid, da slægten Fikkesen endnu sad på Søboe, fortæller: En af de gamle borgfruer på Søboe, det senere Rumohrsgård, der aldrig kunne få nok af jagtens glæder, kom en aften silde hjem fra Nørreskoven.

Da hun kom forbi "Fire høje" mellem Elstrup og Hundslev, så hun en mand ligge ved den ene høj. Han var blevet syg og råbte til borgfruen om hjælp. Men den stolte frue red forbi uden at bryde sig om den syge.

Da manden mærkede at hun ikke havde medlidenhed med ham, udstødte han en forbandelse over borgfruen, som gik ud på, at når han skulde dø på dette sted, så skulde den stolte frue ikke mere få glæde af livet, og heller ikke få hvile efter sin død. Borgfruen hånede ham for disse ord og red hjem, til Søboe.

Men da hun var gået til ro, kunde hun ikke sove. Den syge mand stod altid for hende. Hun stod op, lod spænde for sin vogn og kørte op mod højen. Da hun kom til stedet, fandt hun manden som lig. Forbandelsen slog hende, det var for sent.

Det varede ikke længe, før fruen fra Søboe selv døde. Efter denne tid har man ofte set en kvindeskikkelse ved højens fod, hvor hun sad sammensunken i gråd, iført en lang sort kjole. Folkene i Elstrup og Hundslev var ikke bange for hende, og man er ofte gået ud til højen om natten for at se den sorte dame fra Søboe.